

ДЪДО МРАЗЪ.

Хайде, сбогомъ,
Дъдо Мразъ,
Не щеме те
Между насъ:

Ти си хубавъ
Салъ на гледъ,
Но сърдце ти
Пълно съ ледъ.

Имашъ хубавъ,
Бълъ палатъ,
Но е пълненъ
Вжтрѣ съ хладъ.

Искаме ни,
Дъдо Мразъ,
Да те нѣма
Между насъ,

Че да пекне
Слънчевъ зракъ,
Да се стопли
Всичко пакъ;

На да дойдѣтъ
Пакъ насамъ
Ластовички
Драги намъ.

Искаме ни
Хубостъ, цвѣтъ,
Не щемъ твоа
Студенъ ледъ.

Нека да е
Върълъ пекъ —
Омръзих ни
Твоя снѣгъ.

Молимъ ти се,
Дъдо Мразъ,
Чуй нашия
Дѣтски гласъ:

Махни вече
Този студъ.
Стига ѝ бѣснѣлъ
Като лудъ;

Вдигни този
Вѣтъръ, хладъ,
Да се радва
Старъ и младъ,

Че пролѣтѣта
Иде вече
Съ красни вѣнци
Съ огненъ мечъ.

Ц. Калчевъ.